

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Habacvc Propheta

Habakuk

Argentorati, 1526

VD16 B 3952

Quid ergo respicis ad co[n]temptores obticesque, qzom impius deuorat
iustiozem se.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35974

ANNOTATIONES.

Huiusmodi infirmitatem aut tentationem fidei, non solum uulgus habuit. Sed ut alij propheta sic ipse habuit. Ieremias. 12. idem agit, inquit, Domine si te cum litigare uellem iustus es, At tamen de iure tecum mihi loquendum est. Qui fit ergo, ut impijs, adeo feliciter, cuncta succedant? omnes contemptores, tam prosperi sint? Plantaſti eos, & pulchre radicem diffundunt, pergunt & fertiles sunt, tu in ore eorum prope es, & longe à renibus eorum. Et Psal. 72. Penè in lubrico pedes mei uacillaſſent, & gressus mei ferè impigſſent, quom uiderem impijs ex ſententia rem ſuccedere & c. Vehementer enim dolore adſicit, quòd tandiu iniuſti ſuperiores ſint, ac uelut iniuſticia, ingens ius mereri debeant. Iniuſti uero ſua pietate, tanta mala conſequantur. At uero hoc totum ideo fit, ut illi fortiter impingant, noſtra uero fides, latius explicetur, fortis ac præ diues in Deo fiat, ut poſthac de rege Babylonis Habacuc etiam narrat; id quod & Psal. 72. adfirmat. Quod in ſublime tollat impijs Deus, quo in profundum præcipitet. Et Ieremia continuo prioribus ſubdit. Congrega inquit, eos, ccu oues ad lanienam, & appara ad diem occiſionis.

Quid ergo reſpicias ad cõtemptores, obticesque, quom impius deuorat iuſtiorẽ ſe?

Illic in certamine conſtituta fides, cum impiorum
D. 5. foelicitate

Cap. I. M. LVTH. IN HABACVC

foelicitate luſtatur, quam & ordine recenſet. Ac ſi dicat. Credo & certus ſum, te unum eſſe Deum, impios que abſq; tua uoluntate nihil poſſe. Quare ergo illorum intuens ſcelera taces? utitur autem uehementibus uerbis, impios, contemptores uocans. Quo ἀθεοῦς, ſecuros, temerariosq; homines ſignificat, qui tum de uerbo, tum opere Dei, adeo nihil ſentiunt, ut nemo hominum, de quaquam re adeo nihil ſentire poſſit. Quos diuus Paulus Ephes. 4. ἀπειθήνοτας adp. illat, quod nos contemptores reddidimus, taléſq; , qui non ſolum contemnunt, ſed etiam negligunt, quaſi indignos habeant, quos contemnant, Ebraicie boged, quemadmodum & nos de Iudæis, ipſi uero de nobis ſentiunt, ubi alter de altero plane nihil tenet, ut & iam nunc impij aliquot, de Euangelio adeo nihil teneāt, ut uideatur eis merus ludus, ac nihil certius habeant, quam ut nihil ſit. Huiusmodi homines, qui tam nihil neque perſentiſcūt, neq; curant, ueri bogdim & ἀπειθήνοτες contemptores, & quaſi ſenſibus deſtituti uocantur, ut ne tantillum uel guſtus, uel odoris apud illos permanſerit, ſed omnia in cordibus eorum euanuerint. De Dionyſio Tyranno tradunt Historici, quod ubi templo ſpouliato ſecundos nauigationi ſuæ uentos adipiſceretur, iſta abūdus in hanc prorumpebat ſententiā. Ecce quā ſecundos ſtatus impertit ſacrilegis Deus? Niſi Chriſtiana obſtaret patientia, quomodo non hic, caro & ſanguis imprecarentur, ut decem capiti eius tonitrua

incipia

A. N. N. O. T. A. T. I. O. N. E. S.

inciderent, ac nouem passuum spacio, sub terram a-
geretur? Huiusmodi nos audacem, qui nullo neque
Deum, neque hominum respectu quiduis attentare au-
det, qui non longo ab Hebræa uoce boged aut Vuoged
interuallo distat, uocamus.

Deinde subindicat dolenter, Quod adeo temera-
rios, malitiæq; deuotos non puniat Deus, sed penitus
conticescat, ac ucluti hac illos tacendi ratione consor-
tet, ac si nihil sit, ut ipsi sentiunt, Ac pariter eos negli-
gat, ab istis antea neglectus, nihil sentiat, nihil curet,
ut duo inter sese oppositi sint deuoti contemptores.

O quam non ferenda est illa Dei taciturnitas? quam in-
tollebilis deuotorum sceleri hominum contemptus.
Tales hic Babylonios commonstrat, quod tam causæ
sue certi fuerint, ac deuoti, ut quiduis potius, quam q;
Iudæos pro populo suo, se uero pro hostibus haberet
Deus, crediderint. Ibi tum nihil certius erat, ac NOS
Babylonij filij Dei sumus. Iudæi uero hostes illius sunt,
adco meliore fortuna circumueniebantur, ut omnibus
ex æquo impijs contingit. Porro neque hoc supra mo-
dum arduum est, quod uates pro sese aliquis in fide lu-
ctante cõstitutus sit. At ubi pro officij sui iure uniuersus
illi populus, in non disimili pugna consolandus ac
retinendus est, ibi tum adfluctio, ærumna & calamitas
est. Illic trepidat populus, ut ex uniuerso cœtu uix duo
aut tres cū eo credere aut colluctari debeāt, reliq; uero
omnes in audacibus tyrānis, contēptoribusq; offendā-
tur

Cap. I. M. L. V. T. H. I. N. H. A. B. A. C. U. C.

tur ac ita cogitent. Heu nihil nobiscum est, Deus aduersatur nobis. Non uides ut illos subleuet ac ferat, nos uero derelinquat & adspersetur? Tu quicquid uoles, cōcionare, Ego quid rei sit uideo. Ibi tum sit, q̄ cū Mo se prope algosum mare, & in monte Paran cum Core agebatur. Illic nulli admonitioni, nulli consilio relictus est locus. Quare hunc locum adeo ponderosis & copiosis uerbis Habacuc urget, ut populum uel sic animet atq; consolatur.

Postremo cōqueritur, quòd tantam impijs prosperitatem Deus largiatur, ut iustiores se deglutiant. hoc est, potissimum Iudeos, ac iuxta alias plerasq; regiones, quæ pietate Babylonijs maiores fuerunt. Sic enim fieri necessum est, ubi magnæ diuitiæ, ibi & magna scelerata, & iniquitas. Pecunia fures, fortuna scelestos parit, nam uti cōmemoratum est, Magna scœlicitas latu difficilis est. Iam tollerabilius foret, si nefarij, non bonos, sed sceleratiores se, aut pari secū nequitia insignes deuoraret. Nunc uero sinit Deus ut optimos quosq; absorbeant, Rursum, facilius esset, si mali, punirent tantummodo bonos, aut parum damni darent. Id uero cōmiserandum est, quòd impij deuorent & absorbeant bonos, nihil relinquentes, sed omnia penitus deustantes, iuxta Psal. 79. Domine exederunt Iacob, & ciuitates eius desolauerunt. Ac super hæc omnia, iactari & cōmendari, uelint, quasi Deus cum illis sit, ac ipsi quæ optime rem expediuerint, ut in superioribus, amaris uerbis

ANNOTATIONES.

uerbis Habacuc recitat. Tum uictoriam eius oportet esse Dei eius. Ea demum uera filiorum Dei crux est, talem esse tribulationem eorum oportet, ut ueluti iniusti succumbant ac iuxta uideant hostes suos de se triumphum ducere, & ad hæc de deo gloriari. Id quod Christus Iohannis .16. prædixit. Venit hora, ut quicumque uos occiderit, arbitretur obsequium se præstare Deo. In hunc modum Christus in cruce tractabatur. Illic uero alta & profunda Dei sapientia abscondita est. Ibi in sanctis suis, immo & hostibus, admirandus conspicitur. Quæ omnia tum rationem, tum humani ingenij experientiam superant.

Relinquis homines, ueluti, pisces maris, ac ueluti uermiculos siue reptilia, quibus non est dominator.

Hæc luctantis adhuc fidei, De impiorum Babyloniorum fortuna, qua cæteris terris & populis noxijs sunt, Querimonia est. Qui uero piscium in mari transitus? duce, regimine, ordine, carent, aduersus quenquam tuendi sese, natant enim & hincinde feruntur, qui capit, capit, qui prehensat, prehensat. Nemo est qui arceat aut defendat, ut eiusmodi pisces nihil aliud sint, quam postea ob oculos deuoratorum præda. Homines capiunt ac deuorant, maiores pisces & uiperæ deuorant, Aquilæ, Miluij & hoc genus aues deuorant, Castores, & alia id genus animantia deuorant.